DAGSINS MEINING

Hvør gleið í oljuni?

Er heitið á oddagrein í danska blaðnum Jyllands-posten nú umdagarnar. Ein oddagrein, sum síðiliga og skilagott ger støðuna upp eftir løgnu og misvísandi skrivingina í einum øðrum donskum blað, Ekstrabladet í seinastuni.

Hvat danska pressan heldur um sínar egnu politikarar og teirra avgerðir er so hennara søk. Men tað er bæði spell og ábyrgdarleyst, tá føroyska samfelagið og fólk her verða hongd út í einum máli, har vit føroyingar einki annað hava gjørt enn at røkt føroysk áhugamál. Tað skeiva og óhugnaliga í skrivingini hjá blaðnum, sum vónandi ikki fer at eydnast, er, at man vil royna at sáa iva um ta avtalu, sum føroyingar á lógligan og sakligan hátt fingu í hús um yvirtøku av rævinum í undirgrundini.

Tað er rætt sum nógvir føroyingar hava ført fram, at stórur partur av donsku pressuni roynir at seta kílar í millum Føroyar og Danmark og at nógv av tí, sum verður skrivað byggir á tørvandi innlit og eisini tørvandi vilja til at skilja føroyingar og føroysk viðurskifti. Hetta er nakað, sum fólk úr øllum flokkum í Føroyum kunnu taka undir við. Men tað er heldur ikki rætt at skera alt undir ein kamb. Eitt nú hevur viðgerðin í Jyllandsposten av seinastu uppðsingini móti føroyingum verið sera saklig. Og sæst hetta so eisini aftur í umrøddu oddagrein í blaðnum frá 16. februar.

Blaðið vísir á, at táverandi forsætisráðharrin Schluter gjørdi einki skeivt, tá hann gav føroyingum rættin til rævinin í undirgrundini. Hann bara var við til at fylla út karmarnar í galdandi heimastýrislóg. Og eisini verður víst á, at núverandi forsætisráðharrin Poul Nyrup Rasmussen kann á ongan nú aftaná vaska sínar hendur og leggja undanmann sín undir nakað sum helst. Tí Nyrup tók fult og heilt – um enn hálvhjartað - undir við ætlanini at lata føroyingum rættin til rævevnini. Føroyingar og enn minni danska fólkatingið hava nakran rætt til at skuldseta Schluter fyri nakað, tí hann gjørdi rætt og slætt bara tað, sum hansara samvitska og fornuftur beyð honum at gera, nevniliga at lata einum Føroyum, sum í stóru og stóru mun ynskti at stýra sær sjálvum og taka ábygd av sær sjálvum, ta ríkidømi, sum finst her.

Hví skrivaði Ekstrablaðið einki um tann partin av avtaluni hjá Schluter um, at oljupengar skuldu minka umblokkin! Tað vildi so bara oyðilagt nakað av "søguni". Nú verður so áhugavert at siggja, hvussu ávísar kreftir her á landi ætla sær at "brúka" umrødda mál í komandi valagitatión. Vit trúgva í løtuni einki uppá nakra fólkaatkvøðu. Tað, sum fyrigongur, er einki minni enn valstríð til komandi løgtingsval. Hvussu oljan og undirgrundin fer at verða brúkt/misbrúkt í hesi fáa vit at siggja.

Sosialurin

NØVN Í VIKUNI

Seinasta heilsan til Margrethu og Káru Sigurðsson

Tað eru nú nakrar vikur síðani, at omma mín, Margretha Sigurðsson, doyði 82 ára gomul. Eg hevði nógv samband við ommu, og hon var so ómetaliga góð við meg. Eg var hjá henni seinastu løtuna, og tað var tungt at uppliva, at hon fór úr hesum heimi.

Líka frá barnaárunum gekk eg nógv inn til ommu á Bakkanum, og tað mundi eisini verða onkur løta, tá tað var gott at leita til ommu, um eg hevði fingið okkurt uppiborið skeld.

Omma var góð við meg, og tað kom javnan fyri, at hon ansaði mær. Eg minnist eina hending, tá eg var smádrongur. Foreldrini vóru farin til Danmarkar, og so var tað omma, sum skuldi ansa mær.

Eitt kvøldið segði eg henni, at tað var grindaboð, men tað helt hon ikki og bað meg fara í song. Men tá eg so hoyrdi gangin frá bátum og fólki, sum róku grindina inn á Klaksvík, leyp eg uppaftur og út. Omma kom aftaná, og hóast hon royndi at fáa meg aftur til hús, bar tað ikki til. Sjálvandi skuldi eg verða uppi í, tá tað var grind. Hesa stuttligu hending havi eg mangan hugsað um síðani.

Seinastu árini búði omma á røktarheiminum í Klaksvík, og har tóku starvsfólkini sær væl av henni. Eg vitjaði hana minst eina ferð um vikuna, men eftir at mamma mín doyði fyri fyra árum síðani, gjørdust vitjanirnar nógv fleiri.

Mamma var ein sera arbeiðssom kona. Hon var til arbeiðis um dagin, og tá hon kom heim, so var tað einki við at sita seg niður. Nei, so var okkurt annað at fáa á skaftið heima.

Ein dagin kendi hon seg illa og legði seg at sova. Hon vaknaði ongantíð aftur.

Eg sakni mammu mína sera nógv, og eg veit, at eg kann ikki fáa hana aftur í hesum lívinum. Men eg veit samstundis, at eg fari at møta henni aftur í Guds húsi. Takk fyri tíðina á jørð, elskaða mamma.

Eftir at mamma fór, vitjaði eg ommu mína minst eina ferð um dagin – ofta tvær ferðir. Hon hevði altíð havt nógv at siga fyri meg, og tað var ikki minni, eftir at mamma var farin. Tað var altíð hugaligt at koma inn á røktarheimið og verða væl móttikin. Starvsfólkini skulu eiga eina stóra tøkk fyri gestablíðni, og at tey tóku sær væl av ommu øll árini.

Takk fyri alt, mamma og omma.

Ansvein Danielsen Sigurðsson

Orfeustiltak í Norðurlandahúsinum:

Konsert við Jóannesi Andreasen og Øssur Bæk

TÍÐINDASKRIV
Orfeus, tónleikaklubbin í Norðurlandahúsinum

Í annaðkvøld verður so aftur eitt klassiskt kvøld á skránni hjá Orfeus, tónleikaklubba Norðurlandahússins.

Hesaferð verða tað teir báðir Jóhannes Andreasen, klaver og Øssur Bæk, fiól, sum fara at spæla.

Eitt sindur um Jóhannes og Øssur.

Teir spældu fyrstu ferð saman einaferð síðstu í 80-unum, og hava síðani spælt saman nógvar ferðir saman. Í 1998 skipaði Konsertfelagið fyri sera væl eydnaðir konsertferð við teimum í Føroyum, Íslandi og í Danmark.

Øssur og Jóhannes eru báður stovnandi limir í bólkinum Aldubáruni.

Øssur Bæk byrjaði at spæla fiól á Suzuki stovninum í Keypmannahavn. Hann las fiólspæl á konservatoriinum í Odense og spældi samstundis í Odense Symfoniorkestri. Hann fekk sær viðaríútbúgving á konservatoriinum í Utrecht í Hollandi og tók solistprógv haðani í 1990. Øssur var í fleiri ár limur í Kongaliga Danska Kappellinum, har hann spældi 1. fiól. Hann starvast nú sum violinleikari í Det Jyske Ensemble, og í tí starvinum fælst hann rest-sum burturav við solospæl og kamartónleik.

Jóhannes Andreasen gekk til regluliga klaverundirvísing hjá Rigmor Restorff, frá hann var 9 ára gamal. Hann tók útbúgving sína frá Hochschule fur Musik und darstellende Kunst" í Wien og las seinni eitt stytti skifti á "International Menuhin Music Academy" í Sveits og hjá Peter Feuchtwanger í London. Umframt at starvast sum klaverleikari í føroysku musikkskúlaskipanini hevur hann verið virkin í tónleikalívinum bæði heima í Føroyum og uttanlands.

Á konsertini 22. februar 2001 fara Øssur Bæk og Jóhannes Andreasen at spæla verk eftir Beethovne, Poulenc og Schumann.

Atgongumerki til konsertina fáast í húsinum.

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Blaðstjóri:
Eirikur Lindenskov
Tíðindaleiðari:
Justinus Eidesgaard
Marknaðardeild:
Jonhard Hammer
Marjun Dalsgaard
Gudny Langgaard
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen
Eyðun Klakstein
John Johannessen
Edvard Joensen
Turið Kjølbro
Stefan í Skorini
Mentan:
Birgir Kruse
Ítróttur:
Jákup Mørk
Myndamenn:
Jens Kristian Vang
Álvur Haraldsen
Sosialurin í Norðoyggjum:
Postensvegur 28 1
Niðsoyar Pálsgøta 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post:
Uppsetan/Uppseting:
Sp/f Sosialurin
Prent: Prentmiðstøðin

Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax: 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@sosialurin.fo

Blaðið verður prentað mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰

Lýsingar

Freistir:	Tekstlýsingar	Stórar lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir
Týsdagsblaðið	Mán. kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán. kl. 15	Mán. kl. 12	Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið	Frí. kl. 10	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12

Stórar lýsingar, sum nógv arbeið stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettu freistir.
Framíhjápláss má umbiðjast í góðari tíð

Støddir:
Ein heil síða í Sosialinum er 254mm breið og 346mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.

Ein heil síða í Sosialinum er 254mm breið og 348mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.